

JANKOWSKI MIECZYSLAW (1915-1940)

Urodził się 7 października 1915 roku w Piaskach, w rodzinie Władysława i Marii. W latach 1922-1929 uczęszczał do szkoły powszechnej w Piaskach. Po jej ukończeniu rozpoczął naukę w seminarium nauczycielskim w Koźminie i kontynuował ją w seminarium w Lesznie, gdzie w 1935 roku uzyskał świadectwo dojrzałości. Po odbyciu służby wojskowej podjął pracę nauczyciela w Równem w powiecie drohobyckim, w województwie stanisławowskim.

W 1937 roku mianowany został kierownikiem szkoły w Bogdanówce, w powiecie skałackim w województwie tarnopolskim. W latach 1935-1936 odbywał obowiązkową służbę wojskową w 69. pułku piechoty w Gnieźnie. Ukończył dywizyjny kurs dla podchorążych rezerwy i otrzymał przydział do 70. pułku piechoty w Pleszewie. W 1937 roku na ćwiczeniach rezerwy w tym pułku, szkolony był na dowódcę plutonu. Otrzymał bardzo dobrą opinię i po kolejnych ćwiczeniach jako dowódca plutonu został awansowany na stopień podporucznika piechoty rezerwy ze starszeństwem od 1 stycznia 1938 roku.

W końcu sierpnia 1939 roku zmobilizowany został do ośrodka zapasowego 55. pułku piechoty. Ośrodek maszerował do stacji zbornej w Chełmie, stąd w kierunku Kowla. Dostał się do niewoli 28 września pod Tarnogrodem. Osadzony w obozie w Kozielsku, skąd w listopadzie 1939 roku wysłał list do rodziców w Piaskach. Wspomniał w nim o spotkaniu w obozie znajomych: Stanisława Adamczyka, Mariana Piątkowskiego i kpt. Władysława Nawrockiego. 22 kwietnia 1940 roku wywieziony został do UNKWD w Smoleńsku na podstawie listy dyspozycyjnej nr 040/1.

Jak wynika z zapisków w notatnikach oficerów z tej samej grupy, jeńcy, dowiezieni do stacji w Kozielsku, o godz. 22.00 byli już załadowani w wagonach, wyjazd nastąpił zapewne jeszcze przed północą, ale do godz. 2.30 następnego dnia transport stał na stacji węzłowej w Suchniczi. Nad ranem minęli Smoleńsk, oficerowie z tego transportu zostali zastrzeleni jeszcze tego dnia, 23 kwietnia 1940 roku przed południem. Wiosną 1943 roku komisja techniczna PCK wydobyła jego zwłoki ze zbiorowego dołu, zidentyfikowała je, opatrzyła kolejnym numerem (AM) 2617 i pochowała w czwartej bratniej mogile na zbudowanym polskim cmentarzu wojennym. Przy zwłokach znaleziono książeczkę służby oficera rezerwy i wojskowy znak tożsamości.

CAW Ap 531. – Amtliches Material, s. 236; A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 76; P. Bauer, J. Zielonka, *Żołnierska droga przez mękę*, Kościan 1990, s. 24-25, 48; J. Zielonka, *Katyński cień gostyńskiego krzyża*, „Gazeta Gostyńska” 1990, nr 2, s. 6; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 123; „Wojskowy Przegląd Historyczny” 1991, nr 2, s. 391; F. Glura: *Z dziejów oświaty i szkolnictwa w Gostyńskim*, Gostyń 1993, s. 71; W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska*, „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; *Rozstrzelani w Katyniu*, Warszawa 1995, s. 94; M. Walczak, *Ludzie nauki i nauczyciele polscy*, Warszawa 1995, s. 349; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 150; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 149; *Katyn: księga cmentarna*, Warszawa 2000, s. 226; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 52-53.